2) Drogi pisma

Prezydent miasta Bydgoszczy
Egzemplarz obowiązkowy
Nakład .... Egz.
Dnia .... 19... r.

Orędownik Urzędowy powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 groszy za miejsce 1 mm wiersza. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 3 | Bydgoszcz, dnia 18 stycznia 1928 r. | Rok 77

Treść: Rozporządzenie Prezydenta o prawie przemysłowem. 10. Prowadzenie książek kontrolnych przez osoby handlujące zwierzętami. 11. Sprzedaż spirytusu skażonego. 12. Zatwierdzenie drugiego zastępcy przewodniczącego obszaru dworskiego. 13. Podatek na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej. 14. Statut o podatku od spadku i darowizn. 15. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich Ekspozyturach. 16. 17. Wygaśnięcie czerwonki. 18. Płatne podatki w miesiącu styczniu.

9

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 7 czerwca 1927 r.
o prawie przemysłowem.

DZIAŁ I.

Postanowienia zasadnicze.

Art 1. Za przemysł w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkie zatrudnienie zarobkowe lub przedsiębiorstwo, wykonywane samoistnie i zawodowo, bez względu na to, czy jest ono wytwarzające, przetwarzające, handlowe lub usługowe.

Art. 2 Nie są przemysłem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i przepisom jego nie podlegają:

1. rolnictwo, ogrodnictwo i leśnictwo;
2. rybołóstwo i łowiectwo;
3. przedsiębiorstwa, regulowane przepisami ustaw górniczych;
4. przedsiębiorstwa, zastrzeżone ustawowo, wyłącznie Państwu;
5. przedsiębiorstwa kolejowe, żeglugowe i promowe, samolotowe (żeglugi powietrznej);
6. przedsiębiorstwa i ajencje emigracyjne;
7. zakłady elektryczne, służące do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energji elektrycznej;
8. zakłady naukowe i wychowawcze, praca zawodowa prywatnych nauczycieli i wychowawców młodzieży;
9. zakłady lecznicze, zdrojowiska i uzdrowiska, ambulatorja, lecznice zwierzęce;
10. banki, kantory wymiany, instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe, domy składowe publiczne;
11. praca zawodowa adwokatów, obrońców sądowych, notarjuszów, inżynierów, architektów, budowniczych (techników budowlanych), geometrów mierniczych, rzeczników patentowych;
12. działalność literacka, twórczość artystyczna, wykonywanie nakładu własnych utworów, wydawnictwo i sprzedaż czasopism.
13) praca zawodowa lekarzy, lekarzy weterynaryjnych, farmaceutów, felczerów, dentystów, techników dentystycznych, położnych, pielęgniarzy, sanitarjuszów, masażystów;
14) apteki, laboratorja bakterjologiczne i do celów djagnostyki lekarskiej, wyrób i sprzedaż surowic, szczepionek, preparatów organo-terapeutycznych oraz produktów bakteryjnych leczniczych i zapobiegających chorobom, wyrób i sprzedaż substancyj i przetworów odurzających, detaliczna sprzadaż trucizn i środków leczniczych;
15) praca zawodowa zaprzysiężonych maklerów w handlowych, giełdowych, wekslowych, towarowych i okrętowych;
16) przedsiębiorstwa zabaw, koncertów, przedstawień teatralnych, widowisk i innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju;
17. przemysł domowy (zarobkowe zatrudnienie wytwórcze, wykonywane ubocznie i wyłącznie przy pomocy osób, należących do rodziny lub do służby domowej.
18. pośrednictwo pracy;

19. przedsiębiorstwa detektywów prywatnych;

20. biura próśb i podań;

21. handel takiemi przedmiotami i taką bronią i amunicją, które służą wyłącznie do celów wojennych;

22. przedsiębiorstwa, mające na celu pośrednictwo, przy sprzedaży ziemi oraz prowadzenie parcelacji, osadnictwa i regulacyj rolnych na terenach, położonych poza granicami miast.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi, w jakich granicach rozporządzenie niniejsze mieć będzie zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych oraz przemysłowej pracy publicznych zakładów naukowych, zakładów karnych i poprawczych.

Art. 3. Prowadzenie przemysłu jest wolne i dozwolone każdemu, o ile rozporządzenie niniejsze nie przewiduje w tym względzie wyjątków lub ograniczeń.

Prawa prowadzenia przemysłu, nabyte na podstawie dotychczasowych przepisów, pozostają w mocy.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza uprawnień przemysłowych z ustawy o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Art. 4. Przy prowadzeniu przemysłu cudzoziemiec korzysta z równych praw z obywatelami Państwa Polskiego, jeżeli w jego ojczystym kraju obywatel polski wzajemnie używa równych praw z obywatelami miejscowymi.

Wzajemność winna być stwierdzona powołaniem się na umowy międzynarodowe. Jeżeli cudzoziemiec nie może udowodnić wzajemności w powyższy sposób, o dopuszczenie go do nabycia uprawnienia przemysłowego i prowadzenia przemysłu orzeka Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Spraw Wewnętrznych po wysłuchaniu opinji izby przemysłowo-handlowej lub rzemieślniczej.

Art. 5. W przedsiębiorstwach przemysłowych, należących do osób niezdolnych do działań prawnych i do małoletnich, winni być ustanowieni zastępcy, posiadający ustawowe warunki samoistnego prowadzenia przemysłu. Przepis ten nie stosuje się do małoletnich, którzy na mocy szczególnych przepisów są zdolni do działań prawnych.

Przy nabywaniu uprawnienia i prowadzeniu przemysłu, osoby prawne winny zastosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia; w szczególności winny ustanowić zastępcę, posiadającego ustawowe warunki prowadzenia przemysłu.

Art. 6. Niezależnie od ograniczeń, wynikających z niniejszego rozporządzenia, prowadzenie przemysłu podlega przepisom ustaw podatkowych, celnych o wyłącznościach państwowych, o ochronie pracy, przepisom bezpieczeństwa i spokoju publicznego, sanitarnym, weterynaryjnym, budowlanym, ogniowym, drogowym, kolejowym, wodnym, probierczym, o kotłach parowych, miarach, wreszcie przepisom, tyczącym się osób wojskowych i cywilnych funkcjonarjuszów państwowych.

DZIAŁ II.

Przemysł ze stałą siedzibą

A. Przepis ogólny.

Art. 7. Kto rozpoczyna prowadzenie przemysłu ze stałą siedzibą, nie należącego do przemysłów koncesjonowanych, (art. 8) winien donieść o tem równocześnie władzy przemysłowej I instancji, która potwierdzi bezzwłocznie odbiór zgłoszenia.

W doniesieniu (zgłoszeniu) należy podać:

1. imię, nazwisko, wiek, przynależność państwowa i miejsce zamieszkania rozpoczynającego przemysł;

2. rodzaj przemysłu z możliwie dokładnem określeniem przedmiotu przedsiębiorstwa;

3. miejsce prowadzenia przemysłu (siedzibę, lokal);

4. firmę przedsiębiorstwa.

Osoby prawne winny podać dane wskazane pod liczbą 2—4.

O ile przemysł ma być prowadzony przez zastępcę lub dzierżawcę, należy podać także dane, tyczące się jego osoby.

Art. 8. Następujące rodzaje przemysłu wolno prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji:

1. przedsiębiorstwa instalacyj wodociągowych, gazowych, elektrycznych;

2. przemysł kominiarski;

3. wyrób i sprzedaż wszelkiego rodzaju materjałów i przedmiotów pyrotechnicznych i wybuchowych;

4. wyrób i sprzedaż broni i amunicji;

5. wyrób i sprzedaż statków powietrznych;

6. przemysł gospodni (hotele, domy zajezdne, pensjonaty, utrzymywanie lokali gier w karty);

7. przedsiębiorstwa, pośredniczące w nabywaniu biletów podróży kolejami, okrętami itp., w ekspedjowaniu bagażu podróżujących oraz w ułatwianiu wszelkiego rodzaju udogodnień w podróży;

8. przedsiębiorstwa, trudniące się dochodzeniem roszczeń, powstających z umowy o przewóz towarów, do zarządów kolejowych i innych zakładów przewozowych;

9. przedsiębiorstwa informacyjne o stosunkach kredytowych i zdolności płatniczej przemysłowców i innych osób;

10. handel starzyzną (handel używanemi ubraniami, używanem obuwiem, używaną bielizną i pościelą i innemi używanemi przedmiotami z tkanin i metalu, o ile przedmioty te nie przedstawiają wartości artystycznej lub historycznej);

11. przemysł zastawniczy (udzielanie pożyczek na zastaw ruchomości);

12. przedsiębiorstwa sprzedaży ruchomości w drodze przetargu (sale licytacyjne);

13. przemysł oprawczy (rakarski).

Art. 9. Podanie o udzielenie koncesji należy wnieść do władzy przemysłowej I instancji. Podanie winno zawierać dane określone w art. 7 ust 2—4. Ubiegający się o koncesję na prowadzenie przemysłów, wymienionych w art. 8 I. 1, 2, 3, 4 i 8, winien wykazać odpowiednią umiejętność zawodową.

W jaki sposób wykazuje się umiejętność zawodową, ustali w drodze rozporządzenia Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami po uprzedniem wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych.

W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza przemysłowa wojewódzka na wniosek izby przemysłowo-handlowej może zwolnić ubiegającego się o koncesję od obowiązku wykazania umiejętności zawodowej w sposób, przepisany na podstawie ust. 2, jeżeli w inny sposób, według uznania władzy wystarczający, zostanie wykazane nabycie biegłości i wiadomości, potrzebnych do prowadzenia danego przemysły.

Arty. 10. Z uwagi na interes publiczny lub bezpieczeństwo Państwa, można odmówić udzielenia koncesji, wymienione w art. 8, po zasięgnięciu opinji właściwej izby przemysłowo-handlowej.

Art. 11. Jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody ustawowe co do osoby, przemysłu, siedziby (lokalu), względnie przeszkody, uzasadniające zastosowanie art. 10, właściwa władza przemysłowa (art. 131 i 132 ust 1 i 3) udzieli koncesji na prowadzenie przemysłu.

Art. 12. Z ważnych powodów natury gospodarczej może Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wyłączyć w drodze rozporządzenia poszczególne rodzaje lub gałęzie przemysłów, wymienionych w art. 8, z pod przymusu koncesyjnego.

Przed wydaniem takiego rozporządzenia należy zasięgnąć opinji izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych.

B Zakłady Przemysłowe.

Art. 13. Zakładami przemysłowemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są zarówno budowle, lokale, jak wszelkie inne miejsca, służące stale do prowadzenia przemysłu, i to bez względu na to, czy są w tym celu zaopatrzone w maszyny albo w specjalne urządzenia.

Art. 14 Dla urządzenia zakładu przemysłowego jest ,wymagane uprzednie zatwierdzenie przez władzę przemysłową projektu urządzenia, jeżeli zakład przemysłowy będzie używał specjalnych palenisk lub napędu mechanicznego, albo też jeżeli zakład z powodu swego położenia lub wykonywanego w nim przemysłu może w znacznej mierze zagrażać bezpieczeństwu publicznemu, a przedewszystkiem życiu i zdrowiu sąsiadów, lub też może ich narażać na szkody i specjalne uciążliwości z powodu hałasu, wyziewów itp.

Projekt urządzenia zakładu zatwierdza władza przemysłowa instancji, o ile nie chodzi o zakłady przemysłowe, co do których decyzja jest zastrzeżona kompetencji władz wyższych (art. 16 i 132).

Minister Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzenia zwolnić poszczególne kategorje zakładów przemysłowych od obowiązku składania projektów urządzenia do zatwierdzenia.

Art. 15. Jeżeli dla urządzenia zakładu przemysłowego zachodzi potrzeba wykonania budowli lub innych urządzeń, na których wykonanie w myśl przepisów budowlanych lub wodnych potrzeba osobnego zezwoleniaa to, o ile ta sama władza jest powołana do zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego i do dzielenia zezwoleń budowlanych lub wodno-prawnych, winna zatwierdzenie projektu i udzielenie odnośnych zezwoleń załatwić jedną wspólną decyzją.

Jeżeli władza przemysłowa, powołana do zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, nie jest równocześnie powołana do udzielenia zezwoleń, o których mowa w poprzednim ustępie, uzależni zatwierdzenie projektu urządzenia od uzyskania wymaganych zezwoleń budowlanych lub wodno-prawnych.

Art. 16. Zakłady przemysłowe, których projekty urządzenia zatwierdza władza przemysłowa wojewódzka przy przestrzeganiu postępowania określonego w artykułach 17—26 włącznie, są następujące:

bielniki, wykańczalnie i drukarnie tkanin;

farbiarnie przędzy i tkanin;

sortownie gałganów i starzyzny;

wapienniki, piece do wypalania gipsu, alabastru i błyszczów;

huty szkła, wytwórnie kryształów i zwierciadeł;

wytwórnie wyrobów kauczukowych i gumowych;

wytwórnie ceraty;

warzelnie asfaltu;

warzelnie smoły;

wytwórnie papy smołowcowej;

destylarnie węgla kamiennego i brunatnego, torfu i żywicy;

destylarnie oraz rafinerje olejów mineralnych, wytwórnie gazoliny;

gazownie;

palarnie sadzy;

wytwórnie kwasu solnego, azotowego i siarkowego;

wytwórnie nawozów sztucznych;

wytwórnie chemikaljów i laboratorja chemiczne;

zakłady do przerabiania oleju, wytwarzania pokostów, lakierów i farb;

zakłady do nasycania drzewa;

wytwórnie celulozy;

wytwórnie celuloidu i fabryki wyrobów celuloidowych;

wytwórnie tapet;

rzeźnie;

zakłady do przeróbki zwłok zwierzęcych (oprawiska, rakarnie);

zakłady do przeróbki kości i wszelkich odpadków zwierzęcych;

garbarnie, zakłady do solenia i suszenia skór surowych, do wyprawy skór i futer, oraz farbowanie tychże;

topialnie łoju;

wytwórnie prochu strzelniczego, ogni sztucznych i wszelkich środków i materjałów zapalających, wybuchowych i rozsadzających;

wytwórnie krochmalu;

wytwórnie syropu kartoflanego;

huty, odlewnie żelaza i innych metali, kuźnie mechaniczne, stalownie walcownie;

kotlarnie, fabryki maszyn i żelaznych konstrukcyj budowlanych, łańcuchów, drutu i gwoździ;

zakłady do ołowiania, cynkowania i cynowania;

wszelkie zakłady przemysłowe, działające przy pomocy silników parowych, elektrycznych, spalinowych, o ile moc tych silników przekracza siłę 10 koni mechanicznych, lub działające przy pomocy siły wodnej.

Minister Przemysłu i Handlu może listę zakładów przemysłowych, ustaloną w ust. 1, zmieniać w drodze rozporządzenia w porozumieniu z zainteresowane miministrami zpomocą obowiązującą w całem Państwie lub na poszczególnych obszarach administracyjnych.

Na zasadzie poprzedzającego ustępu zatwierdzanie projektów urządzenia poszczególnych kategoryj zakładów przemysłowych, określonych w ust. 1, może być przekazane władzom z przemysłowym I instancji z zastrzeżeniem przestrzegania postanowień art. 17 do 27.

Art. 17. Ubiegający się o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, podlegającego postanowieniom art. 16, winien złożyć właściwej władzy przemysłowej (art. 16 i 132) plany urządzenia zakładu oraz szkic sytuacyjny, na którym winny być uwidocznione zabudowania gruntów sąsiednich. W wypadkach przewidzianych w art. 15 ust. 1, należy przedłożyć władzy przemysłowej wszelkie wymagane przez przepisy budowlane lub wodne plany, projekty i obliczenia. Władza przemysłowa zbada niezwłocznie, czy podanie odpowiada warunkom tego artykułu i nie później, niż w ciągu dni 7 po otrzymaniu podania, wezwie w razie potrzeby stronę do uzupełnienia danych, potrzebnych do jasnego zobrazowania położenia i urządzenia zakładu.

Kto chce zapobiec, ażeby pewne szczegóły urządzenia i fabrykacji, będące tajemnicą jego przedsiębiorstwa, nie dostały się do wiadomości publicznej wskutek postępowania, przepisanego w artykułach następujących, dołącza co do tych szczegułów osobne opisy i plany, zaopatrując je dopiskiem: „tajemnica przedsiębiorstwa“.

Art. 18. W załatwieniu podania, odpowiadającego w zupełności warunkom art.17, władza przemysłowa zawiadomi bezzwłocznie o zamierzonym urządzeniu zakładu przemysłowego, urząd gminny właściwy dla miejsca zakładu w celu uzyskania jego opinji, która winna być nadesłana w ciągu 10 dni.

O ile w powyższym terminie nie wniesiono zarzutów, władza przemysłowa zbada z urzędu, czy projektowany zakład nie

będzie zagrażał życiu i zdrowiu pracowników i sąsiadów albo narażał ogółu na szkody i specjalne uciążliwości.

W wypadkach, przewidzianych w art. 15 ust. 1, władza przemysłowa przeprowadzi zarazem wszelkie czynności, wymagane przez przepisy ustawy budowlanej lub wodnej, przestrzegając, aby przepisane temi ustawami dochodzenia były o ile możności przeprowadzone łącznie z dochodzeniem w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

Stosomnie do wyników badania władza przemysłowa poweźmie po wysłuchaniu opinji zainteresowanych władz decyzję zgodnie z temi przepisami ustawowemi (w szczególności budowlanemi, wodnemi, sanitarnemi, weterynaryjnemi i bezpieczeństwa pracy), jakim dany zakład podlega ze względu na położenie i rodzaj. W raziy zatwierdzenia projektu władza przemysłowa określi szczegółowo warunki, od których spełnienia czyni się zależnem urządzenie i uruchomienie zakładu.

Decyzja winna być powzięta w terminie dni 30, licząc od dnia złożenia podania lub jego uzupełnienia (art. 17).

Art. 19. O ile podniesiono zarzuty natury prywatno-prawnej, należy je wymienić w piśmie, zatwierdzającem projekt z odesłaniem strony na drogę sądową; zarzuty takie nie mogą być powodem odmowy albo odroczenia zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego.

O ile podniesiono inne zarzuty, zarządza się rozprawę celem wyczerpującego omówienia ich ze stronami; następnie po przeprowadzeniu badania wydaje się decyzję zgodnie z postanowieniami art. 18 w terminie dni 30, licząc od dnia złożenia podania lub jego uzupełnienia (art. 17).

Art. 20. O ile właścicielowi lub posiadaczowi gruntu przysługuje prawo obrony przeciw szkodom i specjalnym uciążliwościom, wznikającym z ruchu zakładu przemysłowego, urządzonego na gruncie sąsiednim, nie można domagać się w powództwie unieruchomienia zakładu, jeżeli on odpowiada co do urządzenia projektowi, zatwierdzonemu przez władzę przemysłową; natomiast można domagać się zastosowania takich urządzeń, któreby usunęły szkodliwe lub przykre oddziaływanie albo, jeżeliby urządzenia takie były niewykonalne lub uniemożliwiały prawidłowy ruch zakładu, wynagrodzenia szkody.

Art. 21. Jeżeli będzie zachodziła potrzeba gruntownego zbadania projektu urządzenia zakładu przemysłowego lub podniesionych zarzutów, władza przemysłowa winna zarządzić rozprawę komisyjną na miejscu. Do rozprawy należy wezwać władze i strony zainteresowane oraz wskazanych przez te strony świadków i rzeczoznawców.

Decyzję należy powziąść w terminie, określonym w art. 18.

Biorący udział w rozprawie winni zachować w tajemnicy te szczegóły urządzenia i fabrykacji, o których dowiedzieli się wskutek wezwania ich do rozprawy, i wstrzymać się od naśladowania i stosowania odnośnych urządzeń i sposobu fabrykacji, i to tak długo, dopóki one stanowią tajemnicę danego przedsiębiorstwa.

Art. 22. Strona, podnosząca zarzuty, ponosi koszty dochodzeń, spowodowanych nieuzasadnionemi zarzutami; koszty innych dochodzeń ponosi przedsiębiorca.

W decyzji należy ustalić udział stron w pokryciu kosztów.

Art. 23. W poszczególnych wypadkach, w których decyzja jest zastrzeżona władzy przemysłowej wyższej instancji, może ta władza zlecić przeprowadzenia rozprawy (art. 19. 21.) władze przemysłowe niższej instancji.

Art. 24. Uruchomienie zakładu przemysłowego może nastąpić dopiero po spełnieniu warunków, ustalonych prawomocną decyzją, którą zatwierdzony został projekt urządzenia zakładu. O uruchomieniu zakładu należy bez zwłoki powiadomić właściwą władzę przemysłową (art. 17).

Delegatowi władzy przemysłowej należy umożliwić stwierdzenie na miejscu, czy urządzenie zakładu przemysłowego odpowiada w zupełności warunkom, ustalonym prawomocną decyzją.

Art. 25. W razie zamierzonej istotnej zmiany w urządzeniu zakładu przemysłowego należy powiadomić o tem właściwą władzę przemysłową wojewódzką. Władza przemysłowa może na wniosek przedsiębiorcy zaniechać zastosowania postępowania, przepisanego art. 18 i zatwierdzić projekt zmian bez przeprowadzenia rozprawy, jeżeli po wysłuchaniu opinji zainteresowanych władz nabierze przekonania, że zmiany w urządzeniu zakładu przemysłowego nie sprzeciwiają się przepisom ustawowym i nie spowodują nowego, ani większego niebezpieczeństwa lub też większych uciążliwości dla sąsiedztwa, aniżeli te, które są połączone z dotychczasowym ruchem zakładu. O decyzji należy zawiadomić petenta w terminie dni 20, licząc od dnia otrzymania wniosku.

Art. 26. Ważność zatwierdzonego projektu urządzenia zakładu przemysłowego wygasa, jeżeli w przeciągu pięciu lat od dnia zatwierdzenia nie uruchomionego zakładu lub jeżeli przerwa w jego ruchu trwała dłużej, niż pięć lat.

Władza przemysłowa może jednak ze względu na szczególne okoliczności terminy te przedłużyć.

W razie zupełnego zniszczenia zakładu przemysłowego ponowne urządzenie tego zakładu zależne jest od uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia.

Art. 27. O ile nieznaczny rozmiar zakładu i inne okoliczności przemawiają za uproszczeniem postępowania, związanego z zatwierdzeniem projektu, władza przemysłowa zaniecha zastosowania przepisów art. 18 ustęp 1.

Art. 28. Postanowienia art. 17 do 26 włącznie będą odpowiednio stosowane także w wypadkach, w których zatwierdzenie projektów urządzeń zakładów przemysłowych należy według art. 14 ust, 2 do kompetencji władzy przemysłowej I instancji. W powyż. wypadkach władza przem. I instancji nie wdrażając postępowania, określonego w art. 18 ust. 1 i w zasadzie bez zarządzenia rozprawy komisyjnej na miejscu w jaknajkrótszy sposób zbada przedstawiony przez petenta projekt i wyda decyzję w terminie dni 20, licząc od dnia otrzymania projektu

Art. 29. Od decyzyj władz przemysłowych niższej instancji, wydanych w sprawach, tyczących się zatwierdzenia projektów urządzenia zakładów przemysłowych wolno stronom, t. j. przedsiębiorcy oraz tym zainteresowanym osobom, które w ustawowym terminie wystąpiły z zarzutami, odwołać się do władzy przemysłowej wyższej instancji.

O ile zarzuty, podniesione w odwołaniu, wypływają z zastosowania przepisów, w których zakresie wydały swą opinję władze, wskazane w art. 18 ust. 4, rozstrzyga władza przemysłowa wyższej instancji w porozumieniu z właściwemi władzami równorzędnej instancji.

Decyzja winna być powzięta w ciągu dni 30, licząc od dnia, w którym władza odwoławcza otrzymała odwołanie.

Art. 30 W miarę potrzeby Ministrowie Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej oraz Spraw Węwnętrznych łącznie ustalają w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami drogą rozporządzeń warunki, którym odpowiadać winny zakłady przemysłowe (art. 14) poszczególnych kategoryj.

C. prowadzenie przemysłu.

Art, 31. Uprawniony do prowadzenia przemysłu wytwórczego ma prawo bez specjalnego zgłoszenia: 1. wykonywać wszelkie pracę, potrzebne do zupełnego wykończenia i sprzedaży własnych wyrobów, 2. sprzedawać wyroby danego rodzaju przemysłu także cudzej produkcji.

Art. 32. Wątpliwości przy stosowaniu art. 31 w poszczególnych wypadkach rozstrzyga władza przemysłowa wojewódzka po wysłuchaniu opinji izby przemysło-handlowej i izby rzemieślniczej.

Art. 33. Prowadzący przemysł winien oznaczyć na zewnątrz w odpowiedni sposób swoje przedsiębiorstwo przemysłowe.

W zewnętrznem oznaczeniu należy uwidocznić dokładnie i czytelnie imię i nazwisko lub firmę przemysłowca oraz rodzaj prowadzonego przemysłu i to w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, czy chodzi o przemysł wytwórczy. handlowy lub usługowy.

Uwidocznione imiona i nazwisko muszą się zgadzać z imionami i nazwiskiem, podanemi w zgłoszeniu przemysłu (art. 7), w podaniu o udzielenie koncesji (art. 9) lub też we wpisie firmy do rejestru handlowego.

Przedsiębiorstwa, prowadzone przez osoby prawne, należy oznaczyć na zewnątrz przez uwidocznieeie zarejestrowanej firmy.

Art. 34. Dopóki przemysł prowadzi się w myśl art. 40 na rachunek spadkobierców, albo na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej, należy go prowadzić pod nazwiskiem (firmą) ostatniego posiadacza z dodatkiem, wskazującym na ten stosunek.

Art. 35. Postanowienia art. 33 ust. 2 do 4 włącznie i art. 34 stosuje się odpowiednio do ogłoszeń, cenników i tym podobnych publikacyj przemysłowca, tyczących się jego przedsiębiorstwa.

Art. 36. O zaniechaniu prowadzenia przemysłu i o każdej zmianie lokalu przemysłowego należy bezzwłocznie zawiadomić władzę przemysłową I instancji.

O ile chodzi o zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego (art. 8).
należy uprzednio uzyskać na to pozwolenie władzy przemysłowej.

Art. 37. O otworzeniu filji należy donieść tak władzy przemysłowej I instancji właściwej dla głównej siedziby przemysłu jako też władzy przemysłowej, właściwej dla miejsca siedziby filji.

Co do osoby kierownika filji, co do miejsca, urządzenia i zewnętrznego oznaczenia filji stosuje się przepisy tyczące się zakładu głównego.

Art. 38. Przymysł ze stałą siedzibą wolno prowadzić przez ustawionego w tym celu zastępcę O ustanowieniu zastępcy należy jednak donieść władzy przemysłowej wykazując równocześnie, że zastępca posiada ustawowe warunki prowadzenia odnośnego przemysłu.

W razie wydzierżawienia przedsiębiorstwa przemysłowego należy donieść o tem władzy przemysł. I instancji. Donieść winien o tem przemysłowiec wspólnie z dzierżawcą, który winien wykazać, że posiada ustawowe warunki prowadzenia odnośnego przemysłu,

Jeżeli władza przemysłowa zabroni prowadzenia przemysłu przez zgłoszonego zastępcę z powodu, że zastępca nie odpowiada warunkom ustawowym, prawo odwołania się do wyższej władzy przemysłowej przysługuje tylko przemysłowcowi.

Dzierżawca przedsiębiorstwa przemysłowego jest co do praw i obowiązków, wypływających z niniejszego rozporządzenia i co do prowadzenia przemysłu uważany za przemysłowca samodzielnego.

Art. 39. Przemysłowiec ma prawo nawet sposobem okrężnym osobiście osobiście lub przez swych pracowników (pełnomocników handlowych, komiwojażerów): 1. zbierać zamówienia na swe towary u kupców i wytwórców, w których przedsiębiorstwie towary odnośnego rodzaju mają zastosowanie, 2. skupywać dla potrzeb swego przemysłu towary u kupców, wytwórców lub w miejscach publicznej sprzesprzedaży.

Minister Przemysłu i Handlu ustala drogą rozpodządzenia po wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych bliższe warunki wykonywania czynności, określonych w ustępie poprzedzającym, oraz ustala towary, na które można szukać zamówień także u innych osób, aniżeli wskazanych w ustępie poprzedzającym pod I. 1. W taki sam sposób reguluje Minister Przemysłu i Handlu zbieranie zamówień na towary przez samodzielnych ajentów handlowych.

Art. 40. Na podstawie uprawnienia, nabytego przez przemysłowca, może być po jego śmierci wykonywany dalej odnośny przemysł koncesjonowany lub rzemieślniczy na rachunek wdowy przez czas jej wdowieństwa, albo na rachunek małoletnich zstępnych przez czas ich małoletności. Przemysł nie może być wykonywany na rachunek wdowy, o ile była ona sądownie rozdzielona od stołu i łoża z własnej winy lub też została wykluczona od spadkobrania.

Władzy przemysłowej I instancji należy donieść bez zwłoki, na czyj rachunek będzie wykonywany przemysł i równocześnie wymienić osobę, powołaną do dalszego prowadzenia przemysłu.

Jeżeli oprócz wdowy, która chce korzystać z prawa, określonego w ust. 1, pozostali także małoletni zstępni do spadku uprawnieni, natenczas prawo dalszego wykonywania przemysłu przysługuje wspólnie wdowie i tym zstępnym, o ile przemysłowiec nie poczynił w tej mierze innych zarządzeń.

Prowadzenie przemysłu na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej należy również zgłosić władzy przemysłowej.

Osoby, powołane do dalszego prowadzenia przemysłu w wypadkach w tym artykule przewidzianych, winny odpowiadać warunkom ustalowym dla prowadzących przemysł.

Art 41. Przepisy, regulujące prowadzenie przemysłów koncesjowanych (art. 8). wydaje Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w drodze rozporządzeń po uprzedniem wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych W szczególności Minister Przemysłu i Handlu może przepisać prowadzenie ksiąg, wykażów a dla przedsiębiorstw, wymienionych w artykule 8 I. 7 i 9, także składanie kaucji.

Przepisy o przemyśle gospodnim (hotele, domy zajezdne, pensjonaty) mogą zobowiązywać osoby, trudniące się tym przemysłem do składania władzy przemysłowej I instancji cenników do zatwierdzenia. Zatwierdzenie cenników następuje po wysłuchaniu opinji rady gminnej (miejskiej) i izby przemysłowo-handlowej.

Art. 42. Przedsiębiorcy, prowadzący przemysł zastawniczy, winni składać kaucję i prowadzić osobne księgi i wykazy, tyczące się zastawów.

Kaucja, której złożenie nie zwalnia przedsiębiorcy od osobistej odpowiedzialności, służy do zabezpieczenia pokrycia roszczeń do przedsiębiorcy, wynikłych z prowadzenia przezeń przemysłu zastawniczego.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony po wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiepliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu, wyda drogą rozporządzenia, przepisy tyczące się kaucji, a w szczególności ustalające wyso-

kość kaucji, według poszczególnych kategoryj miejscowości, sposób i warunki jej składania i uzupełnienia oraz zwrotu po zaniedbaniu prowadzenie przemysłu, tudzież przepisy, tyczące się zawierania umów zastawniczych, obowiązków i praw prowadzącego przemysł zastawniczy w razie nie wykupienia zastawionego przedmiotu, w reszcie przepisy tyczące się sposobu prowadzenia ksiąg i wykazów.

Art. 43. Dla przedsiębiorstw, prowadzących przemysł powozu osób i towarów, dla publicznych posłańców, tragarzy, przewodników i dla kominiarzy może władza przemysłowa I instancji ustalić taryfy maksymalne po wysłuchaniu opinji rady gminnej (miejskiej) oraz izby przemysłowo-handlowej, o ile zaś chodzi o kominiarzy — także izby rzemieślniczej.

Art. 44. Zarządy zakładów przemysłowych, których wykaz ustala Minister Przemysłu i Handlu, obowiązane są przedstawiać władzy przemysłowej II instancji w wyznaczonych przez nią terminach informacje co do produkcji i urządzeń zakładów.

DZIAŁ III.

Przemysł okrężny.

Art. 45. Za przemysł okrężny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się następujące zatrudnienia zarobkowe, wykonywane samoistnie, zawodowo i osobiście bez stałej siedziby przemysłowej:

1. sprzedaż towarów,

2. skupywanie w celu odprzedaży towarów u innych osób niż u kupców, albo w innych miejscach niż w przeznaczonych do sprzedaży towarów;

3. proponowanie i wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej (jak drutowanie naczyń, naprawianie parasoli, ostrzenie nożów, wprawianie szyb itp.).

Art. 46. Kto zamierza prowadzić przemysł okrężny, winien uzyskać licencję (pozwolenie władzy przemysłowej I instancj, właściwej dla miejsca jego zamieszkania.

Art. 47. Następujące towary nie mogą być sprzedawane i skupywane w wykonywaniu przemysłu okrężnego.

1. napoje alkoholowe;

2. drogie kamienie, platyna, złoto i srebro, przedmioty, sporządzone z tych kruszców, tudzież mające ozdoby lub oprawę z tych kruszców, monety wszelkiego rodzaju;

3. karty do gry;

4. papiery wartościowe, losy loteryjne, udziały na papiery wartościowe i losy;

5. materjały i przedmioty pyrotechniczne i wybuchowe wszelkiego rodzaju;

6. łatwo zapalne płyny;

7. wszelkiego rodzaju broń i amunicja oraz przedmioty ekwipunku wojskowego;

8. środki lecznicze i trucizny.

Nie mogą być sprzedawane w wykonywaniu przemysłu okrężnego używane: ubrania, obuwie, bielizna, pościel, w szczególności pierze z pościeli, ponadto włosy ludzkie.

Art. 48. Prowadzącemu handel okrężny nie wolno przy sprzedaży towaru na raty zastrzegać sobie lub osobie trzeciej prawa odstąpienia od umowy w razie niewykonywania przez nabywcę towaru warunków umowy.

Prowadzącemu handel okrężny drukami, obrazami i rysunkami nie wolno ich sprzedawać, jeżeli kupującemu zapewnia się premję albo jeżeli na drukach, dostarczanych częściami, nie jest uwidoczniona cena całego wydania.

Art. 49. Prowadzącemu handel okrężny nie wolno sprzedawać towarów sposobem przetargu lub losowania.

Art. 50. Jeżeli prowadzący przemysł okrężny używa w tym celu wózka, kosza, straganu itp., winien je zaopatrzyć napisem zawierającym jego nazwisko, imię i miejsce zamieszkania.

Art. 51 Należy odmówić licencji na przemysł okrężny, jeżeli osoba, starająca się o nią:

1. jest dotknięta chorobą zakaźną;

2. zostaje pod dozorem policyjnym;

3. jest znana jako nałogowy żebrak, włóczęga lub pijak.

Nadto należy odmówić licencji na przemysł okrężny osobom, nie mającym obywatelstwa polskiego.

Art. 52. Można odmówić licencji na przemysł okrężny, jeżeli osoba starająca się o nią:

1. nie skończyła jeszcze 21 roku życia;

2. nie ma w Państwie faktycznego stałego miejsca zamieszkania;

3. została skazana za czyny, popełnione przeciw Państwu z chęci zysku, przeciw moralności publicznej za rozmyślne nastawanie na życie i zdrowie ludzkie, za podpalenie lub za przekroczenie zakazów i zarządzień, zapobiegających szerzeniu się chorób zaraźliwych ludzkich i zwierzęcych, — na karę więzienia lub aresztu, o ile nie upłynęło jeszcze trzy lata od odbycia kary.

4. była parokrotnie karana w ostatnich dwu latach, poprzedzających dzień załatwienia jej podania, za niestosowanie się do przepisów, regulujących prowadzenie przemysłu okrężnego.

Art. 53. Nie wymaga się licencji na przemysł okrężny od tego:

1. kto osobiście lub przez domowników sprzedaje sposobem okrężnym surowe produkty swego gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodniczego, sadowniczego, swej hodowli drobiu, pasieki albo zwierzynę i ryby, uzyskane z własnego polowania i połowu;

2. kto w promieniu 15 kilometrów od miejsca swego zamieszkania sprzedaje sposobem okrężnym wyroby, należące do przedmiotów zwykłego obrotu targów małych (art. 61 ust. 1), albo spełnia drobne świadczenia natury przemysłowej o ile to odpowiada zwyczajom miejscowym.

W uwzględnieniu miejscowych zwyczajów i stosunków targowych władza przemysłowa wojewódzka może ustalić po wysłuchaniu opinji izby przemysłowo-handlowej i zrzeszeń zawodowych, jakie jeszcze inne przedmioty powszedniego użytku można sprzedawać sposobem okrężnym bez licencji.

Nie wymaga się licencji od osób, prowadzących przemysł okrężny jedynie na targach (jarmarczników). Winny one jednak o rozpoczęciu prowadzenia tego przemysłu donieść władzy przemysłowej, właściwej dla miejsca zamieszkania, która w myśl art. 7 potwierdzi odbiór doniesienia.

Art. 54. Licencję na przemysł okrężny wydaje się na rok kalendarzowy i na obszar danego województwa. Władze przemysłowe wojewódzkie mogą rozszerzać ważność licencji, wydanej w innem województwie, na swoje terytorja na czas najdłużej do końca roku kaledarzowego, na który wydana została licencja.

Art. 55. Jeżeli stosunki miejscowe uzasadniają ograniczenie przemysłu okrężnego w danej gminie, władza przemysłowa wojewódzka może zarządzić na wniosek rady gminnej (miejskiej), że w gminie tej na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 I. 1 i 3, na podstawie licencji, wydanej przez inną władzę będzie wymagane osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej.

Zarządzenia takie należy ogłaszać w urzędowem czasopiśmie wojewódzkiem i w Monitorze Polskim. Nadto zarządzenia te winny być uwidaczniane na tablicy, przeznaczonej na obwieszczenia urzędu gminnego.

W razie nadmiernej, nieuzasadnionej miejscowymi stosunkami liczby starających się o licencję na przemysł okrężny, określony w art. 45. I. 1 i 3, władza przemysłowa wojewódzka po zasięgnięciu opinji izby przemysłowo-handlowej, o ile zaś chodzi o przemysł okrężny, określony w art. 45 I. 3, także opinji izby rzemieślniczej, może ograniczyć ilość wydawanych licencyj, w takim razie jednak należy uwzględnić wszystkie te osoby, które posiadały już licencję na przemysł okrężny.

Art. 56. Licencja na przemysł okrężny winna zawierać następujące szczegóły: imię i nazwisko właściciela licencji, rok urodzenia, stan rodzinny, mijsce zamieszkania i opis jego osoby oraz dokładne określenie rodzaju przemysłu okrężnego.

Wzory licencyj ustali Minister Przemysłu i Handlu, który może zarządzić użycie fotografji zamiast opisu osoby.

Art. 57. Właściciel licencji winien mieć ją przy sobie w czasie prowadzenia przemysłu okrężnego i na żądanie władz właściwych i ich organów okazywać ją lub zaprzestać prowadzenia przemysłu, jeżeli nie ma licencji przy sobie.

Jest on również obowiązany okazać towary które ma z sobą.

Art. 58. Prowadzący przemysł okrężny może mieć pomocnika, o ile uzyskał na to pozwolenie władzy przemysłowej, która wydała mu licencję. Pozwolenie takie uwidoczni władza przemysłowa w licencji z podaniem bliższych danych (art. 56), tyczących się pomocnika.

Pozwolenie należy odmówić, jeżeli pomocnik należy do osób, wyłączonych w myśl art. 51 od prowadzenia przemysłu okrężnego. Pozwolenie można odmówić z powodów wyszczególnionych w art. 52, oraz jeżeli żadne okoliczności, zasługujące na uwzględnienie, nie przemawiają za udzieleniem pozwolenia.

Art. 59. Nie wolno wchodzić bez pozwolenia celem prowadzenia przemysłu okrężnego do prywatnych mieszkań, a po zachodzie słońca do obcych domów i zagród. Przepis ten stosuje się także do sprzedaży i prac przemysłowych, o których mowa w art. 53.

DZIAŁ IV.

Targi gminne.

Art. 60. Targi gminne dzielą się na
1. targi małe (zwykłe, tygodniowe);
2. targi wielkie (powiatowe, wojewódzkie odpustowe, kiermasze, jarmarki).

Art. 61. Targi małe odbywają się stosownie do potrzeb miejscowych. Obrót targowy na nich ogranicza się do płodów surowych przyrody, zwierząt domowych z wyłączeniem większych zwierząt (jak koni, krów, wołów), do artykułów żywnościowych wszelkiego rodzaju, naczyń i narzędzi gospod. i rolniczych oraz do przedmiotów, których

wytwarzaniem znajduje się ubocznie okoliczna ludność.

Na wniosek rady gminnej (miejskiej) władza przemysłowa I instancji ustala, jakie jeszcze przedmioty oprócz wyżej określonych z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe uważać należy jako przedmioty obrotu targowego na danym targu małym.

Art. 62. Na targach wielkich obrót towarowy obejmuje wszystkie przedmioty wolnego obrotu towarowego, o ile poszczególne uprawnienia targowe nie ograniczają obrotu targowego wyraźnie do pewnych rodzajów towarów, jak np. do bydła, wełny, zboża. Obrót targowy obejmuje jednak i wrazie takiego ograniczenia uprawnienia targowego także przedmioty, określone postanowieniami art. 61.

Art. 63. Targi odbywają się w tych lokalach i na tych miejscach, które gmina w tym celu dostarczy i urządzi jako targowisko, w dnie określone w uprawnieniu i w godzinach, ustalonych w regulaminie.

Obrót targowy dokonywany, poza targowiskami albo poza czasem targowym, nie jest obrotem targowym.

Art. 64. Uprawnienia na targi (przywileje targowe), nabyte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy.

Art. 65 Uprawnień na targi małe udziela władza przemysłowa I instancji, a na targi wielkie władza przemysłowa wojewódzka w obu wypadkach po wysłuchaniu opinji izby przemysłowo-handlowej.

Gmina starająca się o uprawnienie targowe winna przedstawić projekt urządzenia targowiska (art. 63) i projekt regulaminu targowego (art. 68).

Przy udzielaniu uprawień na targi należy baczyć na to, ażeby nowy targ z powodu obranego czasu targowego nie przeszkadzał w znacznej mierze normalnemu obsyłaniu targów okolicznych.

Art. 66. Od decyzji, nie uwzględniającej w całości lub częściowo wniosku gminy o udzielenie jej uprawnienia targowego, gmina może odwołać się w terminie czterotygodniowym, do władzy przemysłowej wyższej instancji, która rozstrzyga ostatecznie.

Art. 67. Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na targach towary, należące do kategorji przedmiotów dozwolonego na nich obrotu targowego

Takie jednak towary, których sprzedażą trudnić się można jedynie na podstawie uzyskanej koncesji, wolno na targach sprzedawać tylko osobom posiadającym koncesję.

O ile miejscowe zwyczaje i potrzeby za tem przemawiają, wolno zastrzec regulaminem targu małego konsumentom wyłącznie prawo zakupu artykułów żywnościowych w pierwszych godzinach targowych.

Art. 68. Porządek targowy ustala się zgodnie z powyższemi przepisami regulaminem targowym, który uchwala rada gminna (miejska), a zatwierdza właściwa (art. 65) władza przemysłowa po wysłuchaniu opinji izby przemysłowo handlowej.

Ciąg dalszy nastąpi.

---

10 **OGŁOSZENIE.**

Prowadzenie książeczek kontrolnych przez osoby handlujące zwierzętami.

Obowiązek prowadzenia książek ewidencyjnych przez osoby, handlujące zwierzętami, wynika z §. 20. przepisów wykonawczych z dn. 1 maja 1912 r. do ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorob zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 510.)

Książki kontrolne winien prowadzić nie tylko właściciel, uprawiający ten handel, lecz również upoważniony przez niego komisjoner.

Przepisowe książki ewidencyjne nabyć można w drukarni państwowej w Poznaniu, która wysyła takowe również za pobraniem pocztowem.

Winni niedopełnienia obowiązku prowadzenia książki kontrolnej w myśl powołanych wyżej przepisów prawnych ulegną karze grzywny do 150 zł lub odpowiedniego aresztu.

Panowie przewodniczący obszarów dworskich i sołtysi jak również Miejskie Urzędy Policyjne ogłoszą powyższe przypomnienie w danej gminie przyjęty.

Posterunki Policji Państwowej stwierdzać będą przy każdej sposobności, czy wszyscy handlujący zwierzętami zaopatrzeni są w odpowiednie książki ewidencyjne i czy prowadzą je wzorowo, a niestosujących się podadzą przez miejscowe władze policyjne Starostwu do ukarania

Bydgoszcz, dnia 5 stycznia 1928 r.

Starosta
(—) Dr. Bereta.

L. dz. 21540/27 ST. II.

---

11 **OGŁOSZENIE.**

Sprzedaż spirytusu skażonego.

Wielkopolska Izba Skarbowa zawiadamia, że na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 19 grudnia 1927 r. l. dz. VI. 24794 i pisma Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dnia 22 grudnia 1927 r. L. XVI 9369 zostaje system sprzedarzy spi-

rytusu skażonego (denaturatu) na kartki i książeczki talonowe z dniem 1 stycznia 1928 r. na obszarze województwa poznańskiego zaniechany. Pozostaje jedynie ograniczenie jednorazowej sprzedarzy dla tej samej osoby tylko do 2 litrów z wyjątkiem osób przedsiębiorstw i z instytucji potrzebujących większych ilości spyrytusu skażonego, które będzie można otrzymywać nadal za zezwoleniem Inspektora Kontroli Skarbowej względnie Urzędu Skarbowego Akcyz Monopolów Państwowych.

Bydgoszcz, dnia 7 stycznia 1927.

Starosta

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 22088/27. ST. III.

---

12 **OGŁOSZENIE.**

Na mocy § 1250 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 VII 1891 r. zatwierdziłem p. Kazimierza Popławskiego na II zastępcę przewodniczącego obszaru dworskiego w Różannie, powiatu bydgoskiego.

Bydgoszcz, dnia 5 stycznia 1928 r.

Starosta

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 19864/27 ST. I.

---

13 **OGŁOSZENIE.**

Podatek na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Walne zgromadzenie Wielkopolskiej Izby, Rolniczej uchwaliło dnia 9 grudnia 1927 r. pobrać za czas od 1 stycznia 1928 r. do 31 marca 1929 r. podatek na rzecz Izby w wysokości 3,78 proc. w stosunku rocznym od czystego dochodu katastralnego wyrażonego w złotych według relacji 81 fen. = 1 zł.

Uchwałę tę popartą zgodą p. Wojewody zatwierdził p. Minister Rolnictwa dnia 21 grudnia 1927 r. i ogłosił w Monitorze Polskim z dnia 27 grudnia 1927 r. Nr. 295, poz. 816.

Dla ułatwienia obliczenia podatku, który wyjątkowo ze względu na zmianę okresu budżetowego pobiera się za 5 kwartałów, wypośrodkowano mnożną 0,175, która umożliwia wyliczenie podatku za pięć kwartałów tj. od 1 stycznia 1928 r. do **31 marca 1927 r.** Podatek jest płatny w czasie do 15 lutego br. w Kasie Skarbowej w Bydgoszczy.

P. p. naczelnicy gmin wiejskich otrzymują rejestry biercze od P. P. Komisarzy Obwodowych, pobiorą podatek i wypełniają rubryki 6 i 7 rejestru. Po wpłaceniu podatku w Kasie Skarbowej zwrócą listy poborowe w Komisarjatach Obwodowych w terminie nieprzekraczalnym do dnia **20 lutego** 1928 r.

Bydgoszcz, dnia 16 stycznia 1928 r.

Starosta

w zast.

(—) Dąbrowski.

L. dz. 48/28 ST. III.

---

14 **STATUT**

o podatku od spadku i darowizn.

Na zasadzie art. 16 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz gminy . . . . podatek od spadków i darowizn.

§ 1.

Podatkowi podlegają wszystkie spadki i darowizny, które podlegają państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, których przedmioty znajdują się w obrębie gminy......

§ 2

Podatek wynosi 10 proc. państwowego podatku od spadków i darowizn. Jeżeli przedmioty, podlegające państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, znajdują się także w obrębie innego związku komunalnego, podatek policza się w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi czystej wartości przedmiotów, znajdujących się w obrębie . . . . . dla całej podstawy wymiaru.

Długi z wyjątkiem zabezpieczonych na nieruchomościach uważa się jako ciążące na wszystkich przedmiotach stosunku ich wartości.

§ 3.

Do uiszczenia podatku gminnego obowiązany jest płatnik państwowego podatku od spadkow i darowizn.

§ 4.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia urząd gminy.

§ 5.

Płatnicy podatku gminnego winni przedstawić temuż urzędowi najdalej w ciągu dni 14 od dnia dokonania wymiaru państwowego podatku wszystkie dane, dotyczące wymiaru tego podatku. Wymiar podatku gminnego uskutecznia urząd gminny na podstawie § 6.

Wymierzony przez urząd gminny podatek gminny winien płatnik uiścić do dnia 14 po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 7.

Przeciwko orzeczeniom urzędu gminnego wydanym na podstawie niniejszego statutu przysługują podatnikom środki prawne wymienione w § 69 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doli-

czeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. nr. 31, poz. 189) i odsetek za zwłokę w wysokości 2 proc. miesięcznie.

§ 9.

Wykroczenie przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podlegają karze do wysokości 145,9 zł o ile wykroczenie nie jest karalne według art 52—66 ustawy z dnia 11 lipca 1923 r. (Dz. U. nr. 94, poz. 747).

§ 10.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda zarząd gminny.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w tutejszej miejscowości przyjęty.

. . . . , dnia . . . .

Rada gminna — Zgromadzenie gminne.

Powyższy statut wzorowy podaję pp. Sołtysom do wiadomości i zastosowania takowego przy uchwałach gminnych o pobieraniu podatku od spadków i darowizn.

Bydgoszcz, dnia 23 grudnia 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 10570/27 W. P. II.

---

15 **OGŁOSZENIE.**

Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich Ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 1 elektromonter, 4 tokarzy w żelazie, 1 instalater.

P. U. P. P. Bydgoszcz: 5 służące na wieś, 1 parobek do gospodarstwa, 1 introligator, 1 zecer (Schweizerdegen), 2 szklarzy, 2 tokarzy armaturowych, 2 blacharzy (instalatorów.)

P. U. P. P. Ostrów: 4 służące na wieś, 2 parobków.

Ekspoz. Gniezno: 5 sług żeńskich na wioski, 1 służący (samotny) na majątek, z długoletniemi świadectwami, 2 ślusarzy mon., 1 kowal na deputat od 1 IV. 1928 r. 1 kołodziej samotny, 1 zecer druk.

Ekspoz. Chodzież: 1 pomocnik stolarski 14 parobków, 2 chłopaków do bydła, 8 sług żeńskich na wieś, 2 służące 1 IV. 28 r. z gotowaniem na leśniczówki, 2 familje na majątek od 1. 4. 28 r. z 2 zaciążnikami, 1 sekretarz do Komisarza Obwodowego od 1 marca 28 r.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 1 tokarz.

Ekspoz. Leszno: 2 stolarzy, 2 obuwników, 1 młynarz na wiatrak, 1 praktykant do hodowli nasion z ukończoną wyższą szkołą rolniczą, 1 szwajcer na deputat, 30 służących do gospodarzy, 4 parobków do gospodarzy.

Wolne miejsca dla terminatorów.

P. U. P. P. Poznań: 2 uczni malarskich

Ekspoz. Leszno: 3 uczni kowalskich, 1 uczeń cholewkarski.

Bydgoszcz, dnia 29. grudnia 1927 r.

Starosta

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 198/28 ST. III.

---

16 **OGŁOSZENIE.**

Dotyczy wygaśnięcia czerwonki.

U świń Klary Cyrus z Fordonu, ul. Bydgoska nr. 7, wygasła.

Środki zapobiegawcze zniesiono.

Fordon, dnia 17 grudnia 1927 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Wawrzyniak.

L. dz. 2344/27 P.

---

17 **OGŁOSZENIE**

dotyczy wygaśnięcia czerwonki.

Czerwonka u świn Jana Muchłowa z Fordonu, ul. Bydgoska nr. 1, wygasła.

Środki zapobiegawcze zniesione.

Fordon, dnia 17 grudnia 1927 r.

Miejski Urząd Policyjny

(—) Wawrzyniak.

L dz. 2347/27 P.

---

18 **OBWIEZCZENIE.**

Urząd Skarbowy na Bydgoszcz-powiat donosi, że z dniem 15 stycznia br. upływa termin płatności II połowy podadku majątkowego na który doręczył Urząd nakazy płatnicze w miesiącu październiku 1927 r. Ponieważ termin płatności tej połowy nie zostanie odroczony, przystąpi się po 15 styczniu do przymusowego ściągnięcia podatku majątkowego.

Równocześnie nadmienia się, że termin do wykupna świadectw przemysłowych na rok 1928 upłynął z końcem grudnia roku ub. i w następnych dniach przystępuje Urząd do kontroli świadetcw przemysłowych przyczem pociągnie do odpowiedzialności karnych tych wszystkich, którzy świadectw przemysłowych nie wykupili wzgl. wykupili niższe kategorje.

Bydgoszcz, dnia 4 stycznia 1928 r.

Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz-powiat.

(—) Czerniejewski.

L. dz. 98/28 I.

W piątek dnia 27 stycznia 1928 r., o godz. 3 po południu, odbędzie się w lokalu pana **Garstki**

wydzierżawienie polowania gminy Łukowiec

powiat bydgoski

w drodze licytacji. Reflektantom tylko miejscowym na 6 lat, zamiejscowych reflektantów wyklucza się.

Warunki polowania wyłożone są na sołectwie, od 13 stycznia do 27 stycznia 1928 r. Najwięcej dający otrzyma dzierżawę polowania.

Łukowiec, dnia 16 stycznia 1928 r.

(—) **Kaukosz**, sołtys. 654

650

Ogłoszenie.

Unieważniam niniejszem zgubioną książeczkę wojskową nr. 478, wystawioną przez P. K U. Poznań na nazwisko **Leona Górskiego** obecnie w Wyskitnie, pow. Bydgoszcz.

Wszelkie formularze

dla urzędów gminnych, szkół itp.

poleca

Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, ul. Dr. Emila Warmińskiego 13.

 Księgi

produkcyjne i magazynowe dla gorzelń

poleca

Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 13.

 Książki

i spisy młodocianych

poleca

Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, ul. Dr. Emila Warmińskiego 13

Książki rewizyjne

na urządzenia ciśnieniowe do piwa

po zł 6,50 za egzemplarz poleca

Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego nr. 13.

DRUKI
WSZELKIEGO RODZAJU

WYKONUJE GUSTOWNIE PO CENACH PRZYSTĘPNYCH

DRUKARNIA
DLA HANDLU I PRZEMYSŁU Tz.
W BYDGOSZCZY

DR. EM. WARMIŃSKIEGO 13
TELEFONU NR. 1251

Ważne! Podatkowa książka kwitowa

do nabycia w Drukarni dla Handlu i Przemysłu, Bydgoszcz ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.

DRUKARNIA DLA HANDLU I PRZEMYSŁU

W BYDGOSZCZY, Dr. Emila Warmińskiego 13

poleca następujące formularze znajdujące się stale na składzie:

Formularze wzór A.

1 Zapozew na zebranie gminne
2 Protokół
3 Etat gminy wiejskiej
4 Wykaz dochodów z należności składek i podatków
5 Obliczenie dochodu i rozchodu
5a do. wkładka
6 Gotówkowe doch. i rozchody gminy
7 Lista repartycyjna
7a do. wkładka
8 Kontrakt
9 Kontrakt dzierżawy polowania
10 Świadectwo pochodzenia
11 Przepustka na przepęd
12 Wykaz podatkowy
13 Upomnienie
14 Dowód wpłaty
15 Obliczenie dochodu i rozchodu
16 Obwieszczenie o wydzierżawieniu polowania
17 Świadectwo pochodzenia koni
18 Karta zgłosz. zwierz. pociągowych
19 Wykaz
20 Pokwitowanie zgłoszenia
21 Wykaz zmian
22 prawozdanie z właśc. użytku pod.

Formularze wzór B.

1 Etat
2 Dziennik kasowy
3 Dziennik
4 Dziennik

Formularze policyjne

1 Wykaz zmian listy dusz
2 Policyjne za- i odmeldowania
3 Świadectwo moralności
4 Karta meldunkowa
5 Listy dusz

Dla urzędu st. cywilnego

1 Doniesienie do sądu o urodzeniu
2 Doniesienie do sądu o zgonie
3 Doniesienie do sądu w myśl § 44
4 Świadectwo urodzenia
5 Pośw. zad. wyp. rodzin ważne do chrztu
6 Dokument urodzenia
7 Zapowiedź

Dla rolników

1 Książka służbowa
2 List przewozowy na mleko
3 Poświadcz. stan. i rodowód źrebaka
4 Wykaz przesyłk. na mleko

Dla kas chorych

1 Zawiadomienie o przyj. do pracy
2 Odmeldowanie z kasy chorych
3 Zaświad. o zmianie zarobku

Formularze akcyzowe

1 Rejestr przych. i rozch. wódek
1a do. wkładka
2 Księga przychodu i rozch. spir. w fabr.
2a do. wkładka
3 Księga przych. i rozch. got. w fabr
3a do. wkładka
4 Księga obrachunkowa fabr. wód. gat.
4a do. wkładka
5 Księga obrachunkowa fabr. wód. czyst.
5a do. wkładka
6 Księga rozch. wyrób. wódcz. fabr
6a do. wkładka
8 Świadectwo przewozowe
9 Zgłoszenie do opodatk wina
10 Księga podręczna
10a do. wkładka
11 Księga produkcji
11a do. wkładka
12 Księga przychodu i rozchodu soli
12a do. wkładka
13 Książka produkcji wytwórni win
13a do. wkładka
14 Książka przychodu i rozchodu wina i pod.
14a do. wkładka
15 Książka przychodu i rozchodu wina
15a do wkładka
16 Zgłoszenie gorzelni
17 Książka produkcyjna gorzelni
18 Książka magazynowa gorzelni
19 Protokół przemiaru piwa
20 Książka wpisów piwa zwracanego do browaru
21 Książka podatku od piwa—magazynowe
22 List konwojowy
23 Zgłoszenie warki

C. P. 42 b. Nakaz zapłaty
S. 43 Wniosek o przyj. pieniędzy w celu dep. przy sądzie powiatowem
44 Nakaz zapłaty na zasadzie wym,
101 Dziennik lekarski
102 Krzywa ciepłoty
103a Wykaz A. dot. szczepienia ospy
104b Wykaz B. dot. szczepienia ospy
105c Wykaz C. dot. szczepienia ospy
106 Świadectwo pierwszego szczepienia ospy
107 Świadectwo drugiego, ponow. szczepienia ospy
108 Doniesienie o wypadku w rolnic.
109 Doniesienie o wypadku w przem.
110 Deklaracje rezerwistów
111 Kosztorys
112 Rachunek 4° fol.
113 Rachunek 8° fol.
114 Księga hotelowa
115 Kontrakt sprzedaży
116 Kwity
117 Kwity podw., perf.
118 Tygodniowy wykaz godzin
119 Tygodniowy wykaz godzin
126 Umowa najmu
127 Porządek domowy
131 Wykaz młodocianych
131a Wykaz młodocianych wywieszky
132 Wykaz młodocianych dla władza
133 Karta rowerowa
134 Rozp. policyjne dot. piekarń
135 Zaświadczenie bezrobocia

Formularze podatkowe

121 Dowód wpłaty podatku obrot.
122 Wykaz na państwowy podatek dochodowy od uposarzeń
123 Sprawozdanie o odwózkach pień
124 Deklaracja przychodowa
124 Dowód na wpłacony podatek
126 Bilans
128 Uchwała dot. umów o przeniesieniu własności nieruchomości
129 Uchwała dot. podatku od prawa wykonywania polowania
130 Uchwała dot. podatku do państwowego podatku gruntowego
131 Uchwała dot. podatku 50% z wpływów komunalnych do państwowego podatku przemysłowego

Książkowość rzemieślnicza

1 Księga kasowa i dziennik dla mniejszych przemysłowców
2 Księga główna — dłużnicy
3 Księga główna — wierzyciele

Formularze dla szkół

1 Spis ruchomości
1a Spis ruchomości (wkładka)
2 Lista zmud
2a Lista zmud (wkładka)
3 Zaświadczenie zwolnienia
5 Przekaz pocztówka
6 Świadectwo szkolne
7 Świadectwo szkolne
8 Spis dzieci, dotyczy przedwczesne zwolnienie
8a do. wkładka
10 Lista roczna
11 Rozkład lekcyjny
12 Wykaz karygodnych zmud
12a do. (wkładka)
13 Tygodniowe sprawozd. szkolne
13a do. (wkładka)
14 Katalog główny
14a do. wkładka)
15 Podział nauk
151 Książka sprzedaży broni i amunicj
151 do. wkładka
152 Konosament
153 Żeglarski list przewozowy

Dalsze formularze w przygotowaniu.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy